

СТОЛИЧНА ОБЩИНА СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

1000 София, ул. Московска № 33, Тел. 93 77 591, <http://www.sofiacouncil.bg>

Столична община

Входящ №

СОА26-ТД26-7370-[4]

Регистриран на 16.07.2026

За проверка: <https://sofia.bg/registry-report>

ЧРЕЗ:
Г-Н ЦВЕТОМИР ПЕТРОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СОС

ДО:
ОБЩИНСКИТЕ СЪВЕТНИЦИ В СОС

ДОКЛАД

**Относно: Преименуване на улици с цифрови имена
в район Овча купел**

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ,

На основание чл. 4, ал. 1, чл. 6, ал. 1, т. 2, чл. 8, ал. 1 и чл. 12, ал. 3 и ал. 4 от „Наредбата за именувание и преименуване на общински обекти, поставяне, преместване и премахване на паметници и художествени елементи на територията на Столична община“ внасяме доклад за преименуване на улици с цифрови имена в район Овча купел.

Улиците, предложени за преименуване, са с цифрови имена, а съгласно чл. 11 от Наредбата за именувание и преименуване на общински обекти безименни улици и улици с цифрови имена се допускат само в особени случаи – хипотеза, която в случая не е налице.

Улици с предложените имена не съществуват в Столична община, видно от писма-становища на „ГИС София“ ЕАД.

Личностите на чиито имена предлагаме да бъдат преименувани посочените улици са д-р Христо Татарчев, Константин Машаров, Йешуа Калев, Рафаел Камхи, полковник Аврам Таджер, акад. Никола Бобчев, проф. Леон Митрани, арх. Вельо Дебелянов, Михаил Хаджийски и Таврийски българи.

За именуването на улици на имената на проф. Леон Митрани, арх. Вельо Дебелянов и академик Никола Бобчев в Столична община са постъпили предложения от граждани.

Във връзка с изложеното по-горе предлагаме на Столичния общински съвет да подкрепи предложения проект на решение.

Приложения:

1. Проект за решение.
2. Карта на улиците в район Овча купел.
3. Писма-становища от „ГИС-София“ ЕАД изх. № ГИС26-07-00-272-[1]/09.03.2026г.; изх. № ГИС26-07-00-582-[1]/22.05.2026г.; изх. № ГИС26-07-00-582-[2]/08.06.2026г.; изх. № ГИС25-07-00-870-[1]/25.07.2025г.
4. Биографични справки.
5. Подписка на граждани с предложение за именуване на улица на името на арх. Вельо Дебелянов.
6. Предложение на граждани за именуване на улица на името на проф. Леон Митрани.

С уважение:

Лилияна
Димитрова

СТОЛИЧНА ОБЩИНА

СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

1000 София, ул. Московска № 33, Тел. 93 77 591, <http://www.sofiacouncil.bg>

ПРОЕКТ

РЕШЕНИЕ №

на Столичния общински съвет
от 2026 година

За: Преименуване на улици с цифрови имена в район Овча купел

На основание чл. 21, ал. 1, т. 18 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и чл. 4, ал. 1, чл. 6, ал. 1, т. 2, чл. 8, ал. 1 и чл. 12, ал. 3 и ал. 4 от „Наредбата за именуване и преименуване на общински обекти, поставяне, преместване и премахване на паметници и художествени елементи на територията на Столична община“

СТОЛИЧНИЯТ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Преименува улици в район Овча купел, Столична община, както следва:
 - 1.1. ул. 659-та с обхват на уличната регулация от ОТ 141, през ОТ 805=138, ОТ 804=137 до ОТ 135 по плана на м. „кв. Овча купел-актуализация“ с името **„Константин Машаров“** с изписване при транслитерация **„Konstantin Masharov“**;
 - 1.2. ул. 661-ва с обхват на уличната регулация от ОТ 135, през ОТ 134, ОТ 132 до ОТ 133 по плана на м. „кв. Овча купел-актуализация“ с името **„полк. Аврам Таджер“** с изписване при транслитерация **„polk. Avram Tadzher“**;

1.3. ул. 662-ра, с обхват на уличната регулация от ОТ 143, през ОТ 135А до ОТ 135 по плана на м. „кв. Овча купел-актуализация“, представляваща част от улица с обхват на уличната регулация ОТ 143, през ОТ 135А, ОТ 135, ОТ 800, ОТ 801, ОТ 784, ОТ 782 до ОТ 713-8в по плана на м. „кв. Овча купел-актуализация“ **с името „Рафаел Камхи“ с изписване при транслитерация „Rafael Kamhi“;**

1.4. ул. 663-та с обхват на уличната регулация от ОТ 128, през ОТ 129, ОТ 129Б, ОТ 129А, ОТ 130, ОТ 131 до ОТ 132 и от ОТ 134 до ОТ 79 по плана на м. „кв. Овча купел-актуализация“ **с името „Йешуа Калев“ с изписване при транслитерация „Yeshua Kalev“;**

1.5. ул. 674-та с обхват на уличната регулация от ОТ 55, през ОТ 56, ОТ 57, ОТ 58А, ОТ 50 до ОТ 27Б по плана на м. „кв. Овча купел-актуализация“ **с името „проф. Леон Митрани“ с изписване при транслитерация „prof. Leon Mitrani“;**

1.6. ул. 675-та с обхват на уличната регулация от ОТ 805=138, през ОТ 807, ОТ 808, ОТ 809, ОТ 810 до ОТ 811 по плана на м. „жк. Овча купел-1, 4-ти, 5-ти и 6-ти м.р“ **с името „д-р Христо Татарчев“ с изписване при транслитерация „d-r Hristo Tatarchev“;**

1.7. ул. 687-ма с обхват на уличната регулация от ОТ 6Б, през ОТ 87Б, ОТ 85, ОТ 110, ОТ 126, ОТ 126А, ОТ 126Б до ОТ 190 по плана на м. „кв. Овча купел-актуализация“ **с името „Акад. Никола Бобчев“ с изписване при транслитерация „Akad. Nikola Bobchev“.**

1.8. ул. 691-ва с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 117 до ОТ 202 по плана на м. „кв. Овча купел –актуализация“ **с името „Михаил Хаджийски“ с изписване при транслитерация „Mihail Hadzhiyski“.**

1.9. ул. 692-ра с обхват на уличната регулация от ОТ 202А, през ОТ 207, ОТ 226, ОТ 224А, ОТ 225 до ОТ 224 по плана на м. „кв. Овча купел-актуализация“ **с името „Таврийски българи“ с изписване при транслитерация „Tavriyski balgari“.**

1.10. ул. 697-ма с обхват на уличната регулация от ОТ 123 до ОТ 196 по плана на м. „кв. Овча купел-актуализация“ **с името „арх. Вельо Дебелянов“ с изписване при транслитерация „arh. Velyo Debelyanov“;**

2. Възлага на кмета на Столична община да публикува решението по т. 1 в поне един местен ежедневник, както и в официалния сайт на Столична община.

3. Възлага на кмета на Столична община в срок до един месец от датата на вземане на настоящото решение да организира поставянето на обозначителни табели с новото наименование на улиците.

Настоящото решение е прието на заседание на Столичния общински съвет, проведено на 2026 г., Протокол №, точка от дневния ред, по доклад № 2026 г. и е подпечатано с официалния печат на Столичния общински съвет.

**Председател на Столичния
общински съвет:**

Цветомир Петров

Изх. № ГИС26-07-00-272-[1]/09.03.2026г.

ДО
Г-Н ВИЛИ ЛИЛКОВ
ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
КЪМ СТОЛИЧНА ОБЩИНА
гр. София, ул. Московска № 33, ПК 1000
на Ваш изх. № СОА26-ТД26-4118/04.03.2026г.

Относно: Предоставяне на информация

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЛИЛКОВ,

Във връзка с Ваше писмо, регистрирано в деловодната система на "Географска информационна система – София" ЕООД с вх. № ГИС26-07-00-272/04.03.2026г., относно предоставяне на информация за съществуването на улици с наименования "Иван Кълбов", "Михаил Хаджийски" и "Таврийски българи" на територията на Столична община, Ви уведомяваме, че след извършена проверка в поддържаната от дружеството информационна система СОФКАР, се установи, че към днешна дата на територията на Столична община не съществуват улици и/или площади с наименования "Иван Кълбов", "Михаил Хаджийски" и "Таврийски българи".

Ул. Иван Радоев, намира се на територията на район Овча купел - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 302, през ОТ 280, ОТ 280А, ОТ 234А, ОТ 234, ОТ 233, ОТ 227 до ОТ 228 по плана на м. "кв. Овча купел - актуализация";

Ул. Иван Радоев, намира се на територията на район Лозенец - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 369, през ОТ 341, ОТ 253, ОТ 266, ОТ 267, ОТ 268, ОТ 269, ОТ 270, ОТ 271, ОТ 273, ОТ 274А, ОТ 274Б, ОТ 275В, ОТ 275Б, ОТ 275А до ОТ 276А по плана на м. "Витоша-Вец Симеоново".

X ВЕСЕЛКА ДИШЕВА
УПРАВИТЕЛ НА ГИС-СОФИЯ ЕООД

ЦИ/ББ

Изм. № ГИС26-07-00-582-[1]/22.05.2026г.

ДО

Г-Н ВИЛИ ЛИЛКОВ

**ЗАМЕСТИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ**

гр. София, ул. Московска № 33, ПК 1000

на Ваш изх. № СОА26-ТД26-7370/07.05.2026г.

Относно: Предоставяне на информация

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЛИЛКОВ,

Във връзка с Ваше писмо, регистрирано в деловодната система на "Географска информационна система – София" ЕООД с вх. № ГИС26-07-00-582/07.05.2026г., във връзка с подготвяни доклади за преименуване на улици на територията на Столична община, Ви уведомяваме, че след извършена проверка в поддържаната от дружеството информационна система СОФКАР (ИС СОФКАР), се установи следното:

По т. 1 – предоставяме обхвата на цифровите улици в район Овча купел - Столична община, в квартала ограничен от ул. Народно хоро, бул. Овча купел, бул. Президент Линкълн, ул. Кукуряк, площад Мизия и бул. Монтевидео, съгласно данните в ИС СОФКАР:

- ул. 691-ва с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 117 до ОТ 202 по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация";
- ул. 692-ра с обхват на уличната регулация от ОТ 202А, през ОТ 207, ОТ 226, ОТ 224А, ОТ 225 до ОТ 224 по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация";
- ул. 687-ма – към настоящия момент представлява черен път, за който няма обособен поземлен имот в одобрените КККР. Съгласно одобрен подробен устройствен план същата не е урегулирана, но представлява част от улица от ОТ 66, през ОТ 87Б, ОТ 85, ОТ 110, ОТ 126, ОТ 126А, ОТ 126Б, ОТ 190, ОТ 202, ОТ 263, ОТ 264, ОТ 265 до ОТ 266 по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация";
- ул. 679-та с обхват на уличната регулация от ОТ 75, през ОТ 129 до ОТ 167 по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация";
- ул. 678-ма с обхват на уличната регулация от ОТ 176, през ОТ 175 до ОТ 174 по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация";
- ул. 676-та с обхват на уличната регулация от ОТ 145, през ОТ 171, ОТ 170, ОТ 169 до ОТ 168 по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация";
- ул. 682-ра с обхват на уличната регулация от ОТ 175 до ОТ 171 по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация";

- ул. 681-ва с обхват на уличната регулация от ОТ 178, през ОТ 177, ОТ 174, ОТ 172 до ОТ 170 по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация";
- ул. 697-ма с обхват на уличната регулация от ОТ 123 до ОТ 196 по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация";
- ул. 680-та с обхват на уличната регулация от ОТ 179 до ОТ 169 по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация";
- ул. 677-ма с обхват на уличната регулация от ОТ 172 до ОТ 173 по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация";
- ул. 675-та с обхват на уличната регулация от ОТ 805=138, през ОТ 807, ОТ 808, ОТ 809, ОТ 810 до ОТ 811 по плана на м. "жк. Овча купел-1, 4-ти, 5-ти и 6-ти м.р";
- ул. 674-та с обхват на уличната регулация от ОТ 55, през ОТ 56, ОТ 57, ОТ 58А, ОТ 50 до ОТ 27Б по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация";
- ул. 659-та с обхват на уличната регулация от ОТ 141, през ОТ 805=138, ОТ 804=137 до ОТ 135 по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация";
- ул. 662-ра, с обхват на уличната регулация от ОТ 143, през ОТ 135А до ОТ 135 по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация", представляваща част от улица с обхват на уличната регулация ОТ 143, през ОТ 135А, ОТ 135, ОТ 800, ОТ 801, ОТ 784, ОТ 782 до ОТ 713-8в по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация";
- ул. 663-та с обхват на уличната регулация от ОТ 128, през ОТ 129, ОТ 129Б, ОТ 129А, ОТ 130, ОТ 131 до ОТ 132 и от ОТ 134 до ОТ 79 по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация";
- ул. 661-ва с обхват на уличната регулация от ОТ 135, през ОТ 134, ОТ 132 до ОТ 133 по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация";

По т. 2 - предоставяме обхвата на улици № 183, 189, 190, 191, 192 в район Младост-Столична община, в.з. Американски колеж, съгласно данните в ИС СОФКАР:

- ул. 183-та с обхват на уличната регулация от ОТ 4, през ОТ 27, ОТ 26, ОТ 26А, ОТ 43, ОТ 42, ОТ 42А, ОТ 50 до ОТ 50А по плана на м. "в.з. Американски колеж-Ічаст";
- ул. 189-та с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 6, през ОТ 85, ОТ 86А, ОТ 85А, ОТ 86 до ОТ 23 по плана на м. "в.з. Американски колеж-Ічаст";
- ул. 190-та с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 10, през ОТ 21, ОТ 20, ОТ 19, ОТ 19А, ОТ 18, ОТ 17, ОТ 93А, ОТ 17Б, ОТ 93А до ОТ 17В по плана на м. "в.з. Американски колеж-Ічаст";
- ул. 191-ва с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 87 до ОТ 83А по плана на м. "в.з. Американски колеж-Ічаст";
- ул. 192-ра с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 31 до ОТ 32 по плана на м. "в.з. Американски колеж-Ічаст".

По т. 3 - към днешна дата на територията на Столична община не съществуват улици и/или площади с наименования - проф. Димитър Агура, проф. Васил Моллов, проф. Стефан Петков, проф. Гаврил Кацаров, проф. Стефан Баламезов, проф. Георги Петров Генов, проф. Стефан Цанков, арх. Вельо Дебелянов, Михалаки Георгиев, Иван Кишелски, Иван Кълбов, Константин Машаров, д-р Христо Татарчев, Леон Митрани, Жорж Папазов и Христо Славейков.

Следва да имате предвид, че към днешна дата на територията на район Сердика - Столична община съществува улица с наименование Христо Станишев (старо име - ул. Чавдарче), променена с Решение № 21, Протокол № 41 от 30.03.1998 г. на Столичен общински съвет. На територията на гр. Банкя, район Банкя – Столична община съществува ул. Проф. Ангел Заберски, именувана с Решение № 34 от 13.01.2022 г. на Столичен общински съвет.

След извършена проверка в поддържаната от дружеството информационна система СОФКАР, се установи следното:

- площад Бойко, преименуван с Решение № 578 от 08.11.2012 г. на Столичен общински съвет на площад Епископ Константин е отразен съобразно взетото решение в ИС СОФКАР;
- ул. Тодор Мазаров е наименувана в т. 1.7 на Решение № 898 от 13.11.2025 г. на Столичен общински съвет и наименованието е отразено в ИС СОФКАР съобразно взетото решение, копие на което приложено Ви предоставяме;
- ул. Карл Джерси е наименувана в т. 5 на Решение № 235 от 10.05.2012 г. на Столичен общински съвет и наименованието е отразено в ИС СОФКАР съобразно взетото решение, копие на което приложено Ви предоставяме.

За изписването на имената на улиците в информационни системи различни от ИС СОФКАР, дружеството не носи отговорност.

Приложение: Съгласно текста.

X ВЕСЕЛКА ДИШЕВА
УПРАВИТЕЛ НА ГИС-СОФИЯ ЕООД

Изм. № ГИС26-07-00-582-[2]/08.06.2026г.

ДО

Г-Н ВИЛИ ЛИЛКОВ

**ЗАМЕСТИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
СТОЛИЧЕН ОБЩНСКИ СЪВЕТ**

гр. София, ул. Московска № 33, ПК 1000

на Ваш изх. № СОА26-ТД26-7370/07.05.2026г.

Относно: Допуснатa техническа грешка в писмо с наш изх. № ГИС26-07-00-582-[1]/22.05.2026 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЛИЛКОВ,

Във връзка с изготвено становище от "Географска информационна система – София" ЕООД, предоставено Ви в писмо с наш изх. № ГИС26-07-00-582-[1]/22.05.2026 г. и сигнал от страна на администрацията на район Овча купел – Столична община, Ви уведомяваме, че в така цитираното писмо е допусната грешка в описанието на ул. 687-ма съобразно вписаните данни съгласно одобрен подробен устройствен план на м. "кв. Овча купел-актуализация", като текст "... Съгласно одобрен подробен устройствен план същата не е урегулирана, но представлява част от улица от ОТ 66, през ОТ 87Б, ОТ 85, ОТ 110, ОТ 126, ОТ 126А, ОТ 126Б, ОТ 190, ОТ 202, ОТ 263, ОТ 264, ОТ 265 до ОТ 266 по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация" ..." следва да бъде коригиран.

Съобразно одобрен подробен устройствен план засегнатата улица, следва да бъде описана като улица от ОТ 6Б, през ОТ 87Б, ОТ 85, ОТ 110, ОТ 126, ОТ 126А, ОТ 126Б до ОТ 190 по плана на м. "кв. Овча купел-актуализация".

В останалата си част предоставеното становище в писмо с наш изх. № ГИС26-07-00-582-[1]/22.05.2026 г. остава непроменено.

Следва да имате предвид, че в постъпило писмо от район Овча купел-Столична община, регистрирано в деловодната система на "Географска информационна система – София" ЕООД с вх. № ГИС26-08-00-894-[2]/02.06.2026 г., гореописаната улица е предложена за наименоуване с име "Никола Савов Бобчев".

X ВЕСЕЛКА ДИШЕВА
УПРАВИТЕЛ НА ГИС СОФИЯ ЕООД

Изх. № ГИС25-07-00-870-[1]/25.07.2025г.

ДО

Г-Н ВИЛИ ЛИЛКОВ

ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИК - СТОЛИЧНА ОБЩИНА

гр. София, ул. Московска № 33, ПК 1000

на Ваш изх. № СОА25-ТД26-10241/22.07.2025г.

Относно: Преименуване на улици в гр. София

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЛИЛКОВ,

В отговор на Ваше писмо, регистрирано в деловодната система на "Географска информационна система – София" ЕООД с вх. № ГИС25-07-00-870/22.07.2025г., с искане за становище във връзка с подготвяни от Вас доклади за преименуване на улици на територията на гр. София и след извършена проверка в поддържаната от дружеството информационна система СОФКАР, Ви предоставяме следната информация:

По т. 1 - предоставяне на осови точки на 18 бр. улици с цифрови имена, находящи се на територията на кв. Симеоново, район Витоша - Столична община:

- улица 69-та, кв. Симеоново, район Витоша - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 146, през ОТ 164, ОТ 163, ОТ 163А, ОТ 161, ОТ 160 до ОТ 159 по плана на м. "В.З. СИМЕОНОВО-СЕВЕР";
- улица 70-та, кв. Симеоново, район Витоша - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 141, през ОТ 179, ОТ 178 до ОТ 177 по плана на м. "В.З. СИМЕОНОВО-СЕВЕР";
- улица 71-ва, кв. Симеоново, район Витоша - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 180, през ОТ 216, ОТ 215 до ОТ 214 по плана на м. "В.З. СИМЕОНОВО-СЕВЕР";
- улица 73-та, кв. Симеоново, район Витоша - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 248, през ОТ 239, ОТ 238 до ОТ 237 по плана на м. "В.З. СИМЕОНОВО-СЕВЕР";
- улица 75-та, кв. Симеоново, район Витоша - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 260, през ОТ 234, ОТ 233, ОТ 232, ОТ 231, ОТ 230, ОТ 229, ОТ 228, ОТ 227, ОТ 226, ОТ 225, ОТ 224, ОТ 223, ОТ 221 до ОТ 275 по плана на м. "В.З. СИМЕОНОВО-СЕВЕР";

- улица 77-ма, кв. Симеоново, район Витоша - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 211, през ОТ 286, ОТ 285 до ОТ 284 по плана на м. "В.З. СИМЕОНОВО-СЕВЕР";
- улица 78-ма, кв. Симеоново, район Витоша - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 273, през 287, ОТ 288, ОТ 289А до ОТ 289 по плана на м. "В.З. СИМЕОНОВО-СЕВЕР";
- улица 79-та, кв. Симеоново, район Витоша - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 274А, през ОТ 295, ОТ 294 до ОТ 293 по плана на м. "В.З. СИМЕОНОВО-СЕВЕР";
- улица 80-та, кв. Симеоново, район Витоша - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 276, през ОТ 296, ОТ 296А, ОТ 297А, ОТ 297, ОТ 298, ОТ 299 до ОТ 300 по плана на м. "В.З. СИМЕОНОВО-СЕВЕР";
- улица 81-ва, кв. Симеоново, район Витоша - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 175, през ОТ 308, ОТ 307А, ОТ 307, ОТ 306, ОТ 304, ОТ 303 до ОТ 301 по плана на м. "В.З. СИМЕОНОВО-СЕВЕР";
- улица 82-ва, кв. Симеоново, район Витоша - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 284, ОТ 289, ОТ 289Б, ОТ 292, ОТ 292А, ОТ 293, ОТ 300, ОТ 301, ОТ 301А, ОТ 317, ОТ 316, ОТ 320, ОТ 320А, ОТ 321, ОТ 41, ОТ 322, ОТ 323, ОТ 323А, ОТ 324 до ОТ 325 по плана на м. "В.З. СИМЕОНОВО-СЕВЕР";
- улица 83-та, кв. Симеоново, район Витоша - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 318, през ОТ 315, ОТ 341, ОТ 340, ОТ 330, ОТ 328, ОТ 327, ОТ 326, ОТ 325А до ОТ 325 по плана на м. "В.З. СИМЕОНОВО-СЕВЕР";
- улица 84-та, кв. Симеоново, район Витоша - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 357, през ОТ 348 до ОТ 341 по плана на м. "В.З. СИМЕОНОВО-СЕВЕР";
- улица 85-та, кв. Симеоново, район Витоша - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 353, през ОТ 352А, ОТ 351, ОТ 352 до ОТ 327 по плана на м. "В.З. СИМЕОНОВО-СЕВЕР";
- улица 86-та, кв. Симеоново, район Витоша - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 312, през ОТ 344, ОТ 345, ОТ 346, ОТ 348, ОТ 349, ОТ 350 до ОТ 351 по плана на м. "В.З. СИМЕОНОВО-СЕВЕР";
- улица 87-ма, кв. Симеоново, район Витоша - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 297, през ОТ 302, ОТ 304, ОТ 305 до ОТ 313 по плана на м. "В.З. СИМЕОНОВО-СЕВЕР";
- улица 88-ма, кв. Симеоново, район Витоша - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 346 до ОТ 359 по плана на м. "В.З. СИМЕОНОВО-СЕВЕР";

- улица 88А-ма, кв. Симеоново, район Витоша - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 151Б, през ОТ 151, ОТ 153, ОТ 154, ОТ 155, ОТ 156, ОТ 76, ОТ 156А, ОТ 156Б, ОТ 157А, ОТ 157 до ОТ 158А по плана на м. "В.З. СИМЕОНОВО-СЕВЕР";

По т. 2 - предоставяне на осови точки на 5 бр. улици с цифрови имена, находящи се на територията на район Искър - Столична община:

- улица 5002-ра, район Искър - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 98, през ОТ 96, ОТ 94, ОТ 93, ОТ 91, ОТ 90, ОТ 89, ОТ 88, ОТ 84, ОТ 83 до ОТ 81 по плана на м. "НПЗ ИСКЪР- СЕВЕР-I,II,III ЧАСТ";

- улица 5004-та, район Искър - Столична община е с обхват на уличната регулация от бул. Искърско шосе, през осова точка /ОТ/ 31, ОТ 100, ОТ 100А, ОТ 129, ОТ 128 до ОТ 127 до по плана на м. "НПЗ ИСКЪР-ЮГ";

- улица 5006-та, район Искър - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 39, през ОТ 20А, ОТ 20Б, ОТ 108 до ОТ 105 по плана на м. "НПЗ ИСКЪР- СЕВЕР-I,II,III ЧАСТ";

- улица 5032-ра, район Искър - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 44, през ОТ 45, ОТ 46, ОТ 47, ОТ 48 до ОТ 40 по плана на м. "Ж.К. ДРУЖБА 1-I И II ЧАСТ";

- улица 5033-та, район Искър - Столична община е с обхват на уличната регулация от осова точка /ОТ/ 95, през ОТ 44 до ОТ 43 по плана на м. "Ж.К. ДРУЖБА 1-I И II ЧАСТ".

По т. 3 - към днешна дата на територията на Столична община не съществуват улици и/или площади с наименования "Ана Хен Йосифова", "Ана Карима", "Васка Емануилова", "Елена Карамихайлова", "Елена Николай", "Елисавета Вазова", "Людмила Проконова", Неда Фтичева", "Ружа Барбар", "Аврам Таджер", "Антон Драндар", "Ботю Бараков", "Братя Дипчеви", "Жорж Нурижан", "Жул Паскин", "Йешуа Калев", "Рафаел Камхи", "Яко Аврамов", "Боян Атанасов", "Любен Златаров", "Никола Пецев", "Никола Ванчев" и "Хенри Левенсон".

X ВЕСЕЛКА ДИШЕВА
УПРАВИТЕЛ НА ГИС-СОФИЯ ЕООД
Digitally Signed by: Veselka Marinova Disheva

Д-р Христо Татарчев

Христо Николов Татарчев (1869, Ресен, Македония – 1952, Торино, Италия) е лекар и революционер, член на БТЦРК, основател на ВМОРО и офицер от Българската армия във войните за национално обединение.

Първоначално учи в Ресен, а от 1882 до 1887 г. учи в Брацигово и Пловдив. През 1885 г., като гимназист в Пловдив, участва в подготовката на Съединението. Доброволец е в Сръбско-българската война.

Завършва гимназия в Пловдив в 1887 г., а през 1892 г. се дипломира като лекар в Университета „Фридрих Вилхелм“ в Берлин и е назначен за лекар в българска мъжка гимназия в Солун.

През лятото на 1893 г. обикаля големите градове на Македония, за да проучи политическото и икономическото състояние на българското население. В Солун се запознава с Даме Груев и през октомври 1893 г. участва в създаването на ВМОРО.

В началото на 1894 г. на нова среща в Солун д-р Татарчев и съратниците му изработват проектоустав на ВМОРО на основата на устава на БРЦК, описан в „Записки по българските въстания“ от Захари Стоянов. На 27 август 1894 г. Христо Татарчев председателства Ресенския конгрес, на който организацията е консолидирана и е приет нейният устав. През 1896 г. той ръководи Солунския конгрес, на който се решава организацията да изпрати задгранично представителство в София в лицето на Гоце Делчев и Гьорче Петров.

Пез 1901 г. Христо Татарчев е арестуван и осъден на пет години затвор. Заточен е в Подрум кале, заедно с другите ръководители на ВМОРО. Помилван е през 1902 г. От Мала Азия пристига в Пирея, но е затворен от гръцките власти. Освободен е през октомври същата година под натиска на България. Заминава за България, където е член на задграничното представителство на ВМОРО.

След разгрома на Илинденско-Преображенското въстание Христо Татарчев и Христо Матов оглавяват благотелно братство за подпомагане на пострадалите в Македония и Одринско и връчват „Мемоар на Вътрешната организация“ на българската и световната общественост, в който е описан хода на въстанието, участниците в него и жертвите от страна на мирното население. Турското правителство се свързва с Христо Татарчев, като иска от него проект за реформи в Македония и Одринско, който той своевременно съставя и праща чрез посредник. Влиза в конфликт с поддръжниците на Яне Сандански и не участва в дейността на ВМОРО до Кюстендилския конгрес от март 1908 г., където е избран за съветник на задграничното представителство, заедно с Тодор Лазаров, Пейо Яворов и Христо Силянов.

През Балканската, Междусъюзническата и Първата световна война е лекар, санитарен подпоручик в българската армия . Носител е на орден „За военна заслуга“. В навечерието на Междусъюзническата война, от името на Ресенското благотворително братство, подписва Меморандума от сдружената македонска емиграция, с който се заявава българщината на населението в Македония.

През есента на 1920 г. участва в създаването на Македонската федеративна организация. Делегат от Пловдив е на обединителния конгрес на Македонската федеративна организация и Съюза на македонските емигрантски организации през 1923 г.

Поради неразбирателство с Тодор Александров напуска България и заминава със семейството си в Торино. Пише мемоари и публикува статии за вестниците „Македония“, „Заря“, „Вардар“. Става близък приятел на Иван Михайлов. След анексията на Македония през април 1941 г. от България заживява в Ресен. По-късно се връща в София, но през 1943 г. след бомбардировките се мести в Нова Загора. През 1944 г. германците му предлагат поста на президент на Независима република Македония, но той отказва. След войната заминава за Торино.

На името на д-р Христо Татарчев са наречени улици в Благоевград и Скопие. В София е издигнат е негов паметник-мавзолей в алеята на опълченците в Централните софийски гробища.

Константин Машаров

Константин (Костадин) Зафиров Машаров (1869, Скопие - ?, София) е учител, фолклорист, администратор и общественик, деец на Съюза на македонските емигрантски организации.

Роден е в семейството на видния общественик Зафир Машаров – активен деец на Скопската българска община и участник в борбата за самостоятелна българска църква в Скопие. Той дарява имот за началното училище в града, издейства ферман за построяване на църквата „Св. св. Константин и Елена“ върху свое място и участва в Охридското съзаклятие.

Константин Машаров завършва химия в Софийския университет през 1897 г. и работи като учител в българските училища в Куманово и Скопие, по-късно в Самоков и Пирдоп. Той е читалищен деец, организира хор и от негови концерти успява да събере средства, с които в Тетово е издигнат паметник на загиналия поручик Александър Дражев от 4-македонски полк (разрушен от сърбите 1919 г.)

През Първата световна война е окръжен управител в Тетово. През 20-те години на XX в. преподава в Трета софийска девическа гимназия и в Първа мъжка гимназия.

Делегат е от Скопското благотворително братство на Учредителния събор на македонските бежански братства от края на 1918 г. През 1923 г. участва в обединителния конгрес на Македонската федеративна организация и Съюза на македонските емигрантски организации.

Единият брат на Константин Машаров, Тома Машаров, е член на терористичното крило на ВМОРО и доброволец в Македоно-одринското опълчение през Балканската война и Междусъюзническата война, достига чин подофицер и е награден с орден за заслугите си. През Първата световна война служи в 1-ва картечна рота от 63-ти полк на 11-а македонска дивизия.

Вторият му брат Иван Зафиров Машаров завършва право в университета в Лозана, Швейцария и работи в Българската екзархия в Цариград (1908 – 1910) и като съдия в Солун и София.

Йешуа Калев

(1875–1943)

Йешуа Калев е адвокат и журналист, един от първите членове и лидери на ционисткото движение в Османска и независима България. Произхожда от уважаваните семейства Калеф и Романо от Пловдив.

Завършва гимназия в Пловдив, владее отлично френски език и проявява голям интерес към френската култура. Завършва Кюстендилското педагогическо училище и Юридическия факултет при Софийския университет, след което придобива докторска степен по право в Женева.

Установява се в София, където развива успешна юридическа практика.

От 1919 г. е зам.-председател на Еврейската централна консистория, а от 1920 г. е неин председател. Йешуа Калев има огромен принос за развитие на идеята за създаване на независима еврейска държава.

Дейността му в еврейската общност е забележителна и министър-председателят Александър Стамболийски го назначава в българската делегация на Парижката мирна конференция след Първата световна война, където на 5 август 1919 г. той произнася вдъхновена реч в защита на България, която завършва с думите: „Еврейството има дълг на честта спрямо българите. Впрочем еврейският народ не е от тези, които забравят или за които признателността е бreme.... Наше задължение е да кажем на Мирната конференция, че България е заслужила хуманност, защото тя се е показала добра и хуманна спрямо нашия потиснат народ. Тя беше такава не само за нас, но също и за други страдалци. Арменците, бягащи от кланетата, също намериха закрила и помощ в България. През цялото време на своето съществуване България беше убежище за потиснатите от всички страни... Един народ, способен да направи това, което е направил за евреите и арменците, за руските политически бежанци, за турците, не е способен да извърши определени действия, в които го упрекват.“

Йешуа Калев пише брошура на френски език, „Ситуацията на юдеите в България“, която издава в Париж, в която се застъпва за намаляване на военния дълг на България.

През 1929 г. се оттегля от дейността си в Консисторията и заминава на работа в Париж, където умира в нацистка болница-затвор.

Рафаел Камхи

Рафаел Моше Камхи (1870, Битоля, Османска империя – 1970, Тел Авив, Израел) е български евреин, войвода на ВМОРО – деец на българското национално-освободително движение. Завършва еврейско училище. През 1894 г. се запознава с Даме Груев и става член на ВМОРО. По предложение на Даме Груев в къщата му е направено скривалище за дейците на ВМОРО, за архива и касата на организацията. Там отсядат Гоце Делчев, Гьорче Петров, Христо Матов, Пере Тошев, Борис Сарафов и др. Скривалището е разкрито от османските власти и Рафаел Камхи е арестуван, но после е освободен.

Обикаля Битолско, Ресенско, Костурско и др. Определен е за офицер за връзки между властите в България и революционна Македония, тъй като често пътува като търговец до България и се среща с български политици.

Заедно с брат си Ментеш Камхи са интернирани в Дебър, където взимат участие в Илинденско-Преображенското въстание през 1903 г. и организират кампания за набиране на средства за пострадалите от въстанието сред еврейската общност в Македония. През 1905 г. Рафаел Камхи участва в Рилския конгрес на ВМОРО.

След Балканските войни Битоля остава в Сърбия и се премества в Ксанти, тогава в пределите на България.

В края на Първата световна война се включва във Временното представителство на бившата ВМОРО. След войната живее в Солун.

През Втората световна война участва в създаването на Българския клуб в Солун. През 1943 г. е арестуван със семейството си от германските окупационни части и е трябвало да бъде изпратен в концлагер в Централна Европа. Със съдействието на българското правителство, на Македонския научен институт, Илинденската организация и с личното застъпничество на председателя на Съюза на македонските културно-просветни и благотворителни братства генерал Коста Николов, той и още шест души евреи от Солун, са освободени. По съкратена процедура получават българско гражданство. Брат му, който живее в Битоля, заедно с близките му там, както и роднините му в Солун, са депортирани и избити в Треблинка.

Рафаел Камхи се заселва в София, а през 1949 г. емигрира в Израел, където доживява 100-годишна възраст. През 50-те години завършва своите спомени, издадени като книга със заглавие „Аз, войводата Скендер Бей“.

През 2017 г. в Антарктика нос Камхи е наименуван на неговото име.

Полковник Аврам Таджер

Аврам Перец Таджер (1872, София – 1961, Тел Авив) е един от най-авторитетните евреи-офицери, оставил дълбока следа в армията и обществения живот на България. Завършва Военно училище и служи в различни полкове на Първа софийска дивизия („Желязната дивизия“).

За капитан Таджер артилерийският инженер подполковник Никифоров пише, че през Междусъюзническата война „сам спира с извадена сабя отстъплението на 1-ва дружина от 16-ти пехотен полк при боя при село Лахна“.

По време на Първата световна война майор Таджер командва пехотна дружина и проявява храброст по време на боевете при Пуста река, Македония, за което е произведен в чин подполковник.

Удостоен е с множество български и германски отличия, включително орден „За храброст“ – български и германски.

В определен период е председател на Централната консистория на евреите в България.

На Международния конгрес на малцинствата в Европа в Женева през 1927 г. води делегацията на българските евреи. Там пристигат и представители на българите в Македония, Тракия и Добруджа, но не са допуснати до конференцията. При откриването на конгреса Аврам Таджер заявява: „Аз представлявам еврейското малцинство в България... Бих желал щото всички малцинства да бъдат третираны тъй, както ние сме третираны в България. Но мястото ми не е в конгреса, щом като в него не се допускат представителите на най-онеправданото и най-зле третирано малцинство в Европа – българите в Македония.“ След това заявление еврейската делегация напуска демонстративно конгреса. След бурни разисквания е решено представителите на българите да бъдат допуснати до участие в конгреса.

В знак на несъгласие със Закона за защита на нацията, о.з. полковник Таджер демонстративно връща всички ордени и военни отличия, с които е награден. Той участва в публичната демонстрация в София, проведена на 24 май 1943 г. в защита и подкрепа на българските евреи.

През 1951 г. Аврам Таджер емигрира в Израел.

На живота на полковник Аврам Таджер е посветен филмът „Достойният“ на режисьора Зоя Касамакова, представен на Международния фестивал за историческо документално кино DOCK 2021.

Академик Никола Бобчев

Академик Никола Савов Бобчев (1863, Елена – 1938, София) е брат е на изтъкнатите общественици, политически дейци и публицисти Стефан и Илия Бобчеви. Завършва средно образование в Николаевската реална гимназия в Санкт-Петербург, Русия, а висше в Лайпцигския университет, Германия, специалност „Философия“ през 1887 г. Възпитаник е на изтъкнатия германски психолог Вилхелм Вунд. В Германия защитава и докторската си дисертация по философия. От 1887 г. до 1898 г. е учител и директор на Държавната мъжка гимназия в Русе и е избран за дописен член на Българското книжовно дружество (БКД). От 1900 г. до 1901 г. е учител във Видинската гимназия. През 1902 г. става действителен член на БКД.

През периода 1903-1908 г. е началник на отделение и главен инспектор на Министерството на народното просвещение, а от 1911 г. до 1913 г. е директор на Народната библиотека.

Никола Бобчев преподава български език и литература в Търговска гимназия – София, а от 1921 г. до 1938 г. е преподавател по немски език във Висшето училище за държавни и стопански науки – София. От 1929 г. е дописен член на Славянския университет в Прага, Чехия.

Никола Бобчев е редактор на сп. „Българска сбирка“ и дългогодишен редактор на вестниците „Славянски глас“, „Славянски календар“ и Славянска библиотека“, органи на Славянското дружество в България. Публикува десетки статии и рецензии по философски, педагогически, фолклорно-етнографски, литературни и културни проблеми в списанията „Мисъл“ и „Българска сбирка“ и вестниците „Марица“, „Труд“ и др.

Проф. Леон Митрани

Проф. Леон Митрани (1921, София – 2001, София) завършва гимназия в Пловдив, а по-късно физика в Софийския университет. През 1943 г. е въдворен в трудов лагер за евреи.

Завежда катедрата по Атомна Физика в Софийския университет и създава секция по космически лъчи във Физическия институт на БАН. Специализира в Института по физика на космическите лъчи при Унгарската академия на науките и ръководи космическата станция, построена на връх Мусала (1959). Той конструира нови броячи и детектори на космични лъчи в тази база и разработва резонансен сцинтилационен детектор.

В периода 1963-1968 г. основава и ръководи катедра по ядрена физика в Пловдив. Работата му през този период е високо оценена от Пловдивския университет, който приживе му присъжда почетната титла „доктор хонорис кауза.“

В БАН ръководи научен екип от физици и биолози, които правят изследвания в областта на човешкото зрение, резултатите от които са представени в международни научни издания и на международни конференции. През 1975 г. проф. Митрани получава степен Доктор на психологическите науки.

Автор е на първия учебник в България по атомна физика и ръководства за упражнения и работа с радиоактивни изотопи. Чете лекции по атомна физика, космични лъчи, биофизика, а след 1989 г. – по експериментална психология в Нов Български Университет. Издава учебник „Биофизика“ за биолози и медици.

Проф. Леон Митрани е сценарист на 15 научно-популярни филми и на повече от 15 книги, както и на няколко пиеси, играни в София, Пловдив, Хасково и Монтана.

Носител е на орден Стара Планина – I ст., за принос в областта на науката.

„Дебелянов построи поезия на Орлов мост“

С това заглавие, през 2013 г. в. Стандарт разказа за историята на построяването на един от най-красивите и романтични квартали на Стара София – Орлов мост и емблематичната и днес ул. „Цар Иван Асен II“.

Кой е арх. Вельо Дебелянов?

Вельо Дебелянов (1 май 1892 – 9 май 1973 г.) е роден в гр. Копривщица. Израства в къща-близнак със своя първи братовчед, големият български поет Димчо Дебелянов. Баща му е бил абаджия, който е ходил на гурбет в Анадола. Останал сирак като невръстно дете, Вельо Дебелянов твърде рано напуска родно гнездо и се премества в София. Учил в Копривщица и Пловдив, завършва I софийска мъжка гимназия „Св. Ив. Рилски“. През 1910 г. заминава за Прага, където следва архитектура и е председател на земляческата организация „Българска седянка“.

По време на Първата балканска война (1912-1913 г.), подобно на повече български студенти в Прага, се завръща в България, за да защитава родината си по време на три войни. Изпратен е в Скопската школа за запасни офицери под ръководството на полковник Борис Дрангов. Участник в боевете на Добруджанския фронт, Вельо Дебелянов е тежко ранен на 21 октомври 1916 г. край Кюстенджа, дн. Румъния. След възстановяването си е назначен като специалист, а впоследствие и началник на Бюро по издирване и украсяване на военни гробове в Скопие. След Първата световна война Вельо Дебелянов се завръща в Златна Прага, за да завърши образованието си. Тук в Прага среща Надежда Ачкова, студентка по медицина, за която се жени в София през 1922 г.

В дългата си професионална кариера арх. Вельо Дебелянов работи в София, Копривщица, Софийска област, Враца и Благоевград. Започва като служител в Министерството на благоустройството и строително дружество „Средец“, където работи по изграждането на Търговския дом в София и повече от 60 други обекта. През 30^{-те} и 40^{-те} години на XX век в продължение на 17 години работи като частно практикуващ архитект, от които 10 години съвместно с арх. Борис Бояджиев. Двамата заедно създават проектантско дружество „Дебелянов – Бояджиев“, което проектира, ръководи и контролира строителството на повечето кооперации по ул. „Цар Иван Асен II“ (в района на Орлов мост до ул. „Виктор Юго“), жилищни сгради в центъра на София (ул. „Стефан Караджа“, ул. „Кузман Шапкарев“, ул. „Св. Климент, Охридски“ и др.). Първата кооперация в района на Орлов мост е „Асеновец“ е построена в периода 1923 – 1925 г. по проект на арх. Дебелянов от местния клон на пражкото строително дружество „Пител – Браузеветер“ (кооперацията се намира на Орлов мост - ул. „Цар Иван Асен II“, № 1 и днес е недвижима културна ценност).

През 1938 – 1939 г. арх. Дебелянов се завръща като кмет в родната Копривщица, където полага много грижи за благоустройството на града, устройството на горите и икономическия просперитет на местното население. За краткото време оформя днешния център на града като измества коритото на реката и създава градска градина, построява баня, модерна мандра, мелница, хижа Богдан, преустройва общинския обор и доставя

първите породисти крави монтафонки. Специално внимание отделя на измерването на общинските гори и мери и създаването на планове за развитие на горите.

По-късно работи като областен архитект на Враца, областното инженерство в София, Софийски окръжен народен съвет София, архитект и ръководител на обекти в град Копrivщица и Благоевград. Като архитект на Копrivщица възстановява родната къща на поета Димчо Дебелянов (днес музей), комплекс „Барикадите“, а по-късно ръководи строителството на хотела на „Балкантурист“ и водопровода от Стара планина до Копrivщица. В Средногорието работи по изграждането на ж.п. гарите Челопеч, Златица, Копrivщица и Стрема. В София ръководи строителството на ЦУМ, жилищни блокове в „Лагера“, бул. „Сливница“, бул. „Д. Благоев“, училища в Орландовци, Горна баня и др.

Като архитект и общественик през 50-те години на XX в. започва инициатива за опазване и съхраняване на архитектурното наследство на Копrivщица, обявяване на старите къщи и ансамбли за паметници на културата. Благодарение на тази инициатива по-късно Копrivщица е обявена за град музей и е издадено постановление на Министерски съвет за обявяването ѝ за Национален архитектурен резерват и отделяна на средства за поддържане на повечето от 400 паметници на културата.

За цялата си активна творческа архитектурна и обществена дейност през 1971 г. арх. Вельо Дебелянов е обявен за почетен член на Съюза на архитектите в България през 1971 г.

Михаил Хаджийски

Михаил Панталеев Хаджийски (1916, Инзовка, Таврия – 1944, Белоградчик) е български писател, публицист и общественик от Таврия, Украйна. През 1917 г. баща му загива в Петроград. По време на големия глад през 1921 г. умира и майка му. Мишо Хаджийски е отгледан от дядо си Иван Хаджийски.

През 1930 г. завършва прогимназия в Инзовка, а през 1933 г. и Педагогическия техникум в с. Преслав, Таврия, където до 1936 г. преподаването е на български език. Завършва литература в Киевския държавен университет. По време на следването сътрудничи на български вестници в Украйна, по-късно издава няколко книги, сътрудничи и на Българския държавен театър в Украйна.

През 1942 г. идва в България и запознава българската общественост с положението на таврийските българи и българите в Украйна по време на Втората световна война. Изнася сказки на тема „Българите в Украйна“, застъпва се за българите от Таврия и Бесарабия, откарани на работа в Германия. Инициатор е за създаването на Институт за опознаване на Таврия, в който влизат учени, писатели, публицисти, общественици и други. Пише статии в българския периодичен печат, обръща се към българските държавни институции с молба да помогнат за преселването на българите от Таврия в България.

Основните теми в творчеството на Михаил Хаджийски са свързани с преселването на българите в Таврия през 1861 – 1862 г. и животът им в новата родина („Мост“, „Разлив“, „Бановите дворища“, „Нощите край Лозоватка“, „Из Бесарабия“, „Пуста чужда чужбина“, „Българи в Таврия“.

През 1944 г. около 2000 таврийски българи пристигат в България. Михаил Хаджийски се установява в Белоградчик, откъдето е съпругата му.

След 9 септември 1944 г. произведенията му са забранени и иззети от библиотеки и книжарници.

На 26 септември 1944 г. той е арестуван и изтезаван. Освободен е на 16 ноември 1944 г., но на 7 декември 1944 г. в Белоградчик, при опит да бъде арестуван за втори път, се самоубива.

Таврийски българи

На 13 май 1943 г. българската легация в Букурещ издава открит лист на Михаил Хаджийски да дойде в София, където той подава Обръщение до цар Борис III, в което група българи от Таврия молят държавния глава „България да приеме 50-те хиляди таврийски българи, които са доказали силно родолюбие, трудолюбие и честност и са готови да бъдат заселени на пустеещи земи“.

Отговорът е положителен и през 1942 г. започва процесът по заселването на сънародниците ни от Таврия в Добруджа и Лудогорието. Таврийците получават същия статут като преселилите се от Северна Добруджа българи.

След 9 септември 1944 г. таврийските българи са обявени за изменници на СССР и по заповед на Сталин правителството на Отечествения фронт и БКП ги предава на окупиралата страната ни Червена армия. Около 2000 таврийски българи са натоварени на шлепове, но не са върнати в Таврия, а са въдворени в пустинни области на Средна Азия. Много от нашите сънародници умират по пътя и още през първите дни след заселването.

ДО:

Г-н Диян В. Стаматов

Общински съветник

Председател на ПК по образование, култура, наука и културно многообразие

Столичен общински съвет

ОТНОСНО : Предложение за именуване на безименна улица в София на името на Проф. Леон Митрани (1921-2001)

Уважаеми г-н Стаматов,

С настоящото писмо се обръщаме към Вас с предложение да бъде именувана безименна/числова улица в гр. София на името на **проф. Леон Митрани (1921–2001)** – като израз на почитта на българското общество и на няколко поколения българи към неговия изключителен принос като учен, общественик и организатор, допринесъл съществено за развитието на науката и образованието в България.

Проф. Митрани е носител на орден „Стара планина“ Първа степен, присъден през 2001 г. за изключителния му принос към българската наука по повод неговата 80-годишнина. Той беше учен с енциклопедични познания и широта на научните интереси, което личи от неговата академична и изследователска дейност в областта на ядрената физика, биофизиката и психологията. Негови учебници по атомна физика и биофизика са използвани от поколения студенти.

Проф. Митрани посвещава живота си на образованието и на утвърждаването на критичното мислене като основен принцип както в научната работа, така и в обществения живот. Той изгражда мост между академичната и експерименталната наука и популяризирането на научното знание сред широката общественост чрез десетки авторски научнопопулярни книги и филми. През 70-те години неговите научнопопулярни филми, излъчвани в кината и по Българската телевизия, достигат до широка аудитория и допринасят за популяризирането на науката извън академичната среда.

Личността му се отличава с изключително любопитство, независимост на мисълта и способност да поставя трудни въпроси и да търси нови, често неочаквани решения. Приносите му надхвърлят рамките на строго научната дейност и обхващат широк културен и обществен спектър. Проф. Леон Митрани е автор и на две пиеси, поставяни на театрални сцени в България, в които участват изтъкнати български актьори, сред които Татяна Лолова, Иринея Константинов и Константин Коцев.

Като български евреин проф. Митрани преживява тежки изпитания по време на Втората световна война, когато е изпратен в трудов лагер. По-късно получава посмъртно официално извинение от правителството на Германия. Неговите спомени от този период са съхранени във видеоархива на Музея на Холокоста във Вашингтон и във Фондацията Шоа, основана от Стивън Спийлбърг.

Считаме, че Столична община има както основание, така и морален дълг да почете паметта на проф. Леон Митрани – изтъкнат български учен и общественик – чрез именуване на улица в гр. София на негово име.

С уважение,

Ицхак Финци, актьор, музикант, писател

Проф. д-р Аврам Ескенази, Институт по математика и информатика, БАН

Проф. д-р Анна Кръстева, Политолог, Нов български университет

Проф. д-р Александър Кьосев, културолог

Проф. д.ф.н. Стефан Попов, Нов български университет

Проф. д.ф.н. Александър Шурбанов, литератор, Софийски университет

Проф. д-р Владимир Левчев, писател, Американски университет, Благоевград

Проф. д-р Явор Конов, музиковед, Нов български университет

Проф. д-р Доротея Гетов, Институт за литература, БАН

Проф. д-р Греди Асса, художник

Доц. д-р Георги Лозанов, културолог и журналист

Доц. д-р Чавдар Гюзелев, графичен дизайн, Нов български университет

Доц. д-р Надежда Бочева, Институт по невробиология, БАН

Д-р Соломон Паси, общественик, Министър на външните работи (2001-2005)

Владимир Пенев, актьор, Народен театър „Иван Вазов“, Министър на културата (2013)

Иринея Константинов, актьор, директор на Театър „София“

Мартина Вачкова, актриса

Мирела Иванова, поет, драматург в Народен театър „Иван Вазов“

Милена Фучеджиева, писател, сценарист, драматург

Александър Андреев, политически наблюдател на „Капитал“

Еми Барух, журналист

Захари Каменов, художник, награда „Захари Зограф“

Красимир Илиев, изкуствовед и куратор в СГХГ

Йордан Ликов, архитект

Иван Теофилов, поет, драматург и режисьор

Ана-Мария Влацева, художник

Невяна Николова, преводач

Стела Магрисо, архитект

Аглика Ликова, художник

Гриша Атанасов, журналист

Николай Симеонов, архитект

Георги Симидчиев, математик

Ада Митрани, художник и съдебен адвокат

Сс: Вили Лилков

За проф. Леон Митрани знаех още от ученическите и студентските си години – бях чел с интерес някои от научно-популярните му книги в областта на физиката, биониката, а по-късно и биофизиката.

Но лично се запознах с него в средата на 1980-те в ПГО - Проблемната група по образование, ръководена от акад. Благовест Сендов. Водеща идея в нея беше, че двигател на образователният процес трябва да са любопитството и познавателната потребност на детето, а не принудата и заплахата от наказание. Сендов привлече в ПГО специалисти в отделните области. Аз бях заради информатиката, проф. Митрани – заради физиката и психологията. Скоро работата в ПГО ми разкри друга от основните идеи в предложената и развивана нова образователна система - да се размият границите между различните учебни предмети. И тогава, като слушах оживените работни дискусии, ми се изясни, че всъщност Сендов е привлякъл проф. Митрани да бъде основен двигател точно на тази идея. За това беше необходим учен от тип енциклопедист, с особено широк поглед, с огромна ерудиция и енергия в отстояване на идеите. Резултатите показаха, че с този си избор Сендов е улучил десетката.

Когато през 1992 правителството на Филип Димитров дойде на власт, една от многобройните важни задачи за реформи в науката и образованието беше освобождаването на ВАК от неприкрития „партиен подход“ към растежа на научните кадри. Естествено трябваше да се промени и ръководството на ВАК. Група авторитетни учени от различни науки, в която в един момент бях поканен и аз, реши да вземе съгласието на проф. Митрани и да го предложи за председател на ВАК. Казаха ми, че са успели да го убедят. При неговия неоспорим авторитет беше намерена и политическа подкрепа. За съжаление в тези турбулентни времена това предложение не се реализира, но самият факт на съществуването му говори ясно за авторитета на проф. Митрани.

Тези два конкретни аргумента и преди всичко изключително богатата биография на проф. Леон Митрани, изпълнена с разнообразни, многобройни и големи заслуги към науката и към обществото, ми дават пълно основание убедено да предложа на почитаемия Столичен общински съвет да именува една улица в София на името на проф. Леон Митрани.

П/

С уважение: ~

проф. д-р Аврам Ескенази
почетен член и професор емеритус на
Института по математика и информатика на БАН
професор (1999-2021) в Икономически университет - Варна

Обръщам се към комисията по култура при столичната община и към кмета на София с предложение улица в град София да бъде наименувана на името на проф. Леон Митрани (1921-2001) — изтъкнат български учен, преподавател и общественик с изключителен принос към развитието на българската наука, образование и културен живот. Имам щастието и честта да съм един от близките приятели на Леон Митрани и пазя скъпи спомени от честите ни срещи и оживени дискусии.

Проф. Митрани е сред пионерите на атомната физика в България. Веднага след дипломирането си той създава секция по космически лъчи към физическия институт в БАН и ръководи изграждането на космическа станция на връх Мусала. Той става ръководител на катедра по атомна физика в Софийския университет (а в последствие създава такава и в Пловдивския университет) и е автор на първия учебник по атомна физика, както и на учебник по биофизика за студенти в медицинските науки.

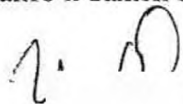
Проф. Митрани е автор на десетки научно популярни книги и сценарии за научно-популярни филм, както и научни статии в български и чуждестранни издания, с което доприняса за развитието на нови направления в биофизиката и експерименталната психология. Проф. Митрани пише и театрални пиеси — две от които са играни по театрални сцени из страната (с участието на забележителните актьори Татяна Лолова и Ириней Константинов) — с което доприняса и за културния живот в страната.

Като български евреин, той преживява трудностите на Втората световна война в трудови лагери в България през 1943-44. Спомените му за този период от живота му са в архивите на Мемориалния музей на Холокоста във Вашингтон, както и в архивите на Фондация Шоа (за видео спомени свързани с Холокоста) основана от режисьорът Стивън Спилбърг. Въпреки възможности да напусне България след война, Леон Митрани съзнателно избира да остане и посвети живота си на развитието на българската наука и образование.

За своята изключителна научна и обществена дейност проф. Митрани е удостоен с орден „Стара Планина, I степен — най-високото държавно отличие на България.

Считам, че наименуването на улица в София на името на проф. Леон Митрани би било достойно признание за неговия траен принос към българската наука, образование и обществото, както и важен знак на уважение към паметта на една изключителна личност.

С уважение,

Ицхак Финци

Актьор, музикант и писател

izko.finzi33@gmail.com

Март 2026

Професор Леон Митрани беше забележителен учен. Имаше способността да задава въпроси и да търси отговори. На това учеше и нас, неговите ученици. Учеше ни да се съмняваме, да питаме, да търсим нови решения. Той имаше жив интерес към тайните на природата и човека и постигна изключителни успехи в областта на атомната физика и в изследванията на зрителното възприятие, чрез което човешкият мозък получава основната си информация за външния свят.

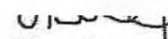
Професор Митрани е един от първите изследователи на сакадичното потискане – връзката между движенията на очите и способността да се определя скоростта, положението, времетраенето на събитията. Изследванията на професор Митрани показват как човешкият мозък „пресъздава“ света във основа на обединяването на информацията от различните моторни команди и зрителни сведения, отчитайки разликите в скоростта на тяхното постъпване и от сложността на зрителната информация. Резултатите от научните изследвания на професор Митрани са публикувани в най-престижните научни списания в областта и се цитират многократно. Той е автор на редица книги, в които разказва увлекателно за възприятието, за времето и за науката. Неговият принос като учен, учител и общественик е огромен и заслужава да бъде запомнен.

В негова памет Институтът по невробиология към БАН (приемник на Института по физиология) проведе през 2021 година научна сесия, посветена на 100-годишнината от рождението му, с която искаме да изразим своята почит към него и към неговите достижения за развитието на българската наука. Проф. д.фз.н. Никола Балабанов написа блестящо резюме за живота на проф. Митрани, под заглавието *За учения, който пренасочи „телескопа“ си от космоса и космическите лъчи към човека и неговото мислене*, публикувано в 2021 в *Наука*. Проф. Станислав Янев посвети своя научна статия в 2021 на проф. Митрани, отбелязвайки как *„В атмосферата на открита научна дискусия, проф. Леон Митрани ни научи как да питаме и да обсъждаме, за да получим пълни и правилни отговори, без да се влияем от това кого питаме и на кого отговаряме.“* (<https://journals.mu-varna.bg/index.php/bmr/article/view/8506/7508>) Проф. Леон Митрани е един от най-видните атомни физици в България, което е отразено и в дисертация за докторска степен на И. Христов в Eindhoven University of Technology със заглавие *The communist nuclear era: Bulgarian atomic community during the Cold War, 1944-1986* (<https://pure.tue.nl/ws/portalfiles/portal/3810136/770869.pdf>).

Смятам че горните мотиви показват, че проф. Леон Митрани е напълно заслужил честта да бъде именувана на него улица в София.

С уважение:

Доц. Надежда Бочева
Институт по невробиология, БАН
n.bocheva@inb.bas.bg

Март, 9, 2026

Комуто се следва

Уважаеми дами и господа,

Пиша ви за да изразя силната си подкрепа на идеята проф. Леон Израел Митрани, д-р, д.н. (1921-2001) да получи признание за изключителните си заслуги към българската наука и образование чрез наименоване на улица в София на негово име.

Аз съм от София, музикант, музиколог, университетски професор. През 1998 получих степен доктор, а през 2006 – доктор на науките по изкуствознание. През 2005 станах професор по полифония в катедра „Музика“ на Факултета по изкуства и през 2008 – Директор на Университетския ресурсен център за франкофонски изследвания в ЮЗУ. От 2010 съм професор в департамент „Музика“ в Нов български университет в София, а от 2021 – и в АМТИИ в Пловдив. Преподавал съм и в СУ „Св. Климент Охридски“ в София, където също съм редовно член на научни журита по защити на дисертации и хабилитации на доценти и професори.

Имах щастието и късмета да познавам лично проф. Леон Митрани (съпруг на по-възрастна колежка на майка ми) и въпреки голямата разлика във възрастта ни, бяхме малко или повече и приятели. След загубата на баща ми на 14-годишната ми възраст, проф. Леон Митрани някак стана мой дълбоко ценен напътственик и съветник (в редица случаи – и на майка ми, професор по медицина и също доктор и доктор на науките), както в професионален план, така и в чисто житейски, макар че той беше физик и физиолог, а аз – музикант.

Леон беше и истински любител на музиката. Извън личните ми срещи с него и многобройните ценни съвети, които съм получил в тях, с удоволствие и поучение слушах и неговите лекции по програма „Знание“ на Българското национално радио. Изключителен ум, проф. Леон Митрани не пожали усилия и чрез своите ценни книги да направи науката достъпна до всеки и да събуди любов и влечение към научни дейности в поколения наред. И досега давам на мои студенти книгата му „Наука и ненаука“ (1989). Да, Леон Митрани е автор на десетки научно-популярни книги и филми, както и на учебници за студенти – по ядрена физика, физиология, биофизика и философия. Чел съм почти всичките му книги, много от тях са ми личен подарък от него.

Професор Митрани беше изключително интелигентна, истински знаеща и обективно мислеща личност с огромен диапазон на познания, както в точните науки, така и в история, изкуство и музика. Учеше ме да мисля активно и да уча (а не в обратния ред!) и после не само да цитирам едни или други автори, а сам да предлагам осмисляне на нещата. Неговият принос в моето развитие като личност и автор е дълбоко ценен от мен, защото бе до голяма степен и решаващ.

Убедено смятам, че приносът на проф. Леон Митрани към българската наука и образование заслужава да бъде публично оценен с наименоването на улица в София на неговото име и ви моля това да се случи.

С уважение,

София, 07 март 2026

(Проф. Явор Конов, д-р, д.н. 1463 София, ул. Доспат № 23 yavor_konov@abv.bg, gsm 088 998 62 73)